

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 25 (134)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

23 Iunie 2013

Evangelia și Apostolul

În **Duminica a 8-a după Paști (a Pogorării Sfântului Duh)** se citește **Evangelia** de la **Ioan 7, 37-53; 8, 12** iar **Apostolul** din **Faptele Apostolilor 2, 1-11**.

Sinaxar

Măine, 24 iunie, sărbătorim **Sfânta Treime; Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (Sânzienele sau Drăgaica); † Aducerea moaștelor Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.**

Sfânta Treime

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

Nașterea Sfântului Ioan a fost ea însăși o minune. Părinții Sfântului Ioan, preotul și proorocul Zaharia și Elisabeta, din neamul lui Aaron, au ajuns la bătrânețe fără să aibă copii, lucru rușinos în rândul poporului evreu în acea vreme (Luca 1,25). Un înger pe nume Gavriil îl anunță pe Zaharia că rugăciunea sa a fost ascultată și că nevasta sa, Elisabeta îi va naște un fiu cărui îi va pune numele de Ioan. Zaharia însă nu a crezut aceste vorbe (Luca 1,20), invocând faptul că și el și nevasta sa erau bătrâni (Luca 1,18). Drept pedeapsă pentru necredința lui, Zaharia a rămas mut până când s-a săvârșit ceremonia tăierii-împrejur, cu punerea numelui pruncului.

După naștere, în ziua a opta, când avea loc ceremonia tăierii-împrejur, participanții vroiau să îi pună numele de Zaharia, după numele tatălui său. Elisabeta se opune, spunând că numele noului născut avea să fie Ioan. Cei de față au insistat, spunându-i Elisabetei că nimeni dintre rudele ei nu purta acest nume și l-au întreabă și pe Zaharia care era numele pe care dorea să îl dea pruncului. Acesta a scris pe o tăbliță același nume, Ioan, pentru că acesta era numele pe care i-l spusese mai înainte îngerul Gavriil. Din acel moment Zaharia și-a recăpătat darul vorbirii. (Luca 1,59-79).

Duminica Rusaliilor Pogorârea Sfântului Duh

În Duminica Rusaliilor sărbătorim minunea Pogorării Duhului Sfânt peste apostolii Domnului și ziua întemeierii Bisericii creștine. Avem așadar un praznic de o îndoită și covârșitoare însemnătate. Mântuitorul Iisus Hristos, înainte de răstignire, și-a mângâiat ucenicii întristați prin făgăduința Duhului Sfânt, Mângâietorul lumii. Iată că această minune s-a împlinit în această zi.

În timpul când Domnul Hristos umbla pe pământ, lucrarea Lui era limitată la câteva sute sau mii de oameni, care puteau să-L întâlnească, să-L vadă, sau să-L atingă. Dar prin puterea Duhului Sfânt, care s-a revărsat în Duminica Rusaliilor, bogăția Harului Său nu va mai cunoaște limite. De altfel, Iisus a spus ucenicilor Săi, ca și samarinencei: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care Eu le fac, ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” (Ioan XIV, 12) - „Oricine va bea din apa pe care Eu o dau, se va preface în el, într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică.” (Ioan IV, 14).

Duhul Sfânt este **Vistierul bună-tăților, Sfințitorul și Mângâietorul** tuturor inimilor. Toate bisericile sunt casele Duhului Sfânt; toate slujbele bisericesti sunt lucrările Duhului Sfânt, de aceea spune un sfânt părinte că **fără Duhul Sfânt nu este nici Biserică, nici preot, nici predică, nici**

slujbă, nici taine. De aceea ca să pufem intra în Impărăția, divină, trebuie să primim darurile și binecuvântările Împăratului nostru Hristos. (...)

Harul Duhului Sfânt se revărsă și astăzi în diferite feluri în Biserică peste credincioși. Așa avem daruri și vindecări ale celor bolnavi, prin taina Sfântului Maslu; preschimbarea pâinii și a vinului în Trupul și Sângele lui Hristos prin taina Sfintei Liturghii. Duhul Sfânt face să se sfințească apele și să nu se strice sfânta aghieasmă.

Sfințenia lui Dumnezeu ne întinde cele două mâini ale sale, adică pe Fiul Său și pe Sfântul Duh. Această sfințenie este un fluviu de viață, care caută să rupă digurile și să inunde lumea. Sfințenia nu este opera noastră, nici meritul nostru, nici chiar rezultatul eforturilor sau idealului pe care noi ni l-am fixat. Cuvântul uimitor al lui Iisus ne face să înțelegem că așa este. „**Despărțiți de Mine - zice El - nu puteți face nimic!**”

Duhul Sfânt sfințește toate, întărește în credință, aprinde inimiile credincioșilor, stinge puterea satanei, face pace în familii, liniștește vânturile turbate ale demonilor. Sunt nenumărate mângâierile și beneficiile pe care le revărsă peste credincioși. (...)

Părintele Visarion Iugulescu

www.ierodiaconvisarion.ro

Un gând... la despărțirea de Părintele Justin

L-am cunoscut pe Părintele Justin la sfârșitul anilor '90, mai precis prin 1998. În acea vreme eram elev seminarist și am stat timp de patru săptămâni la Mănăstirea Petru Vodă. Chiar dacă viața monahală era abia la început în acest așezământ, chipul smerit și prezența părintelui Justin erau surse de nădejde, de credință și de întărire pentru toți viețuitorii. Îmi amintesc cu câtă răbdare asculta pe fiecare, până la ore târzii în noapte. Cu câtă speranță și cu câtă încredere în rezolvarea problemelor veneau credincioșii la el.

Am pășit cu mari emoții în chilia părintelui... Înconjurat de cărți și icoane sfinte, într-un spațiu mic dar plin de liniște și sfințenie, părintele ne-a primit cu bucurie. Am gustat pentru câteva minute din înțelepciunea sa și ne-am luminat sufletește doar cu privirea lui blajină.

Un adevărat părinte. Îi iubea pe toți. Îi sfătuia pe toți. Se ruga pentru toți. Câtă sfințenie...

Am revenit la Părintele Justin după câteva zile, înainte de plecare. Cuvintele sale ne-au încurajat și au trezit în noi un neobișnuit sentiment de bine.

Anii au trecut, dar îndemnrurile sale de ațunci au rămas în sufletul meu. Ori de câte ori am avut ocazia am revenit cu drag în poiana mănăstirii Petru Vodă. Viața Părintelui și suferințele sale îmi erau acum mai cunoscute (la un moment dat părintele Justin mi-a dăruit o carte cu memoriile sale pe care am citit-o cu mare plăcere). Mesajul său a rămas același: să-L iubim pe Dumnezeu, să-L ne dedicăm Lui, să-L slujim cu toată tăria și să rămânem întăriți în credință...

În ultimele luni îmi doream să-L reîntâlnesc pe Mărturisitorul Justin. Aveam nevoie de cuvântul lui. Cu ajutorul lui Dumnezeu, în noiembrie, anul trecut, m-am bucurat din nou de prezența părintelui. Din păcate pentru ultima oară, aici pe pământ. Această ultimă revedere a însemnat mult pentru mine. Am simțit cu adevărat ajutorul lui și puterea rugăciunii.

Plecarea sa dintre noi ne întristează pe toți. În același timp vom trăi cu încrederea că duhovnicul nostru se roagă pentru noi de acolo de sus și va rămâne lângă noi prin ceea ce ne-a lăsat moștenire: chipul său smerit, cuvântul său ferm, smerenia, blândețea, dragostea și jerfa pentru aproapele... Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea
<http://poienita.iasi.mmb.ro>

Părintele Justin Pârnu o flacără a ortodoxiei și a românismului

Duminică, 16 august, după o suferință de mai multe săptămâni și după un chin care s-a acutizat în ultimele ore, Părintele Justin Pârnu a încetat din viața aceasta trecătoare și s-a mutat la cereștile cete. Pentru o scurtă edificare a celui ce a fost Părintele Justin Pârnu vom încerca să-l prezentăm în câteva cuvinte. (Sursa: petruvoda.ro)

Părintele Justin Pârnu s-a născut la 10 februarie 1919 în satul Petru Vodă, com. Călugăreni, jud. Neamț și a primit numele de botez Iosif, având încă 4 frați mai mari. Între 1926-1931 a făcut școala primară și a urmat mai bine de doi ani de școală complementară. În 1936 a devenit frate la Mănăstirea Durău.

În 1937 a fost trimis să studieze la Seminarul Teologic de la Cernica și l-a continuat la seminarul de la Valcea și apoi la Roman.

A fost tuns în monahism în 1940 iar în 1941 a fost hirotonit preot.

În timpul războiului, respectiv în perioada 1943-1944 a fost trimis preot misionar pe Frontul de Est, numai în zona Neamțului.

În 1948 a fost condamnat la 12 ani de închisoare pe motive politice și a trecut prin închisorile comuniste de exterminare de la Aiud, Baia Sprie, Gherla și Periprava.

În 1960, după ispășirea pedepsei de 12 ani, a mai urmat o prelungire a condamnării – de 4 ani, la Aiud. A fost eliberat în 1964, prin decretul de eliberare a deținuților politici.

În perioada 1964-1966 a revenit în locurile natale, a locuit în casa părintească și a lucrat pe unde a găsit.

Din 1966 până în 1974 a fost preot monah la Mănăstirea Secu iar din 1974 în

1989 a fost preot monah la Mănăstirea Bistrița.

În 1976 efectuează călătoria (visată mereu, din copilărie) la Muntele Athos.

În 1989 a revenit ca preot monah la Secu, până în 1991.

În 1991 a sosit la Petru Vodă, împreună cu monahii Ignat și Calinic, unde a început punerea temeliei Mănăstirii Petru Vodă (de calugari), unde a fost stareț și preot monah, până în ziua de azi.

În 2000 a început construirea schitului de maici de la Petru Vodă, a clădirilor cu chilii, a azilului de bătrâne, a centrului de plasament pentru copii și a spitalului.

Începând din 2002 a citorit mai multe așezăminte monahale, dintre care amintim două foarte importante, legate de martirii închisorilor comuniste, respectiv Schitul de la Aiud, și în prezent este în construcție Mănăstirea de la Poarta Albă (în amintirea celor pieriți la Canalul Dunare-Marea Neagră).

Cum l-am putea defini într-o singură frază pe părintele Justin? "**O ușă veșnic deschisă a iubirii jertfelnice și a mărturisirii.**"

Să ne rugăm pentru sufletul Părintelui Justin și să nădăjduim ca Domnul să-i dea îndrăzneala să mijlocească din ceruri pentru Biserica și neamul românesc!

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita

Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoenita